

புறநானூற்றுப் பொருண்மொழிக் காஞ்சித் துறையில் வாழ்வியல் விழுமியங்கள்

வ. சங்கீதா அ. *

அ சுயாதீன ஆய்வாளர், சென்னை-600073, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Life values in Porunmozhi Kanji of Puranaanuru

V. Sangeetha a, *

^a Independent Researcher, Chennai-600073, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:

vsangeetha041986@gmail.com

Received: 14-10-2021

Revised: 12-04-2022

Accepted: 30-04-2022

Published: 17-07-2022

ABSTRACT

Tamil philosophies have set high standards for the internal and social lives of people. These are provided with a view to fostering individual relationships and social welfare. Puranaanuru, which is one of the anthologies of the Sangam, talks about war, the country's specialness, the fame of kings, politics, education, etc. It prescribes many values of life which are necessary for individuals and kings. Puranaanuru insists on these as individual virtues and social virtues. The songs featured in Puranaanuru are grouped into landscapes and disciplines. Among these, the discipline called Porunmozhi Kanji is meant to highlight the positive things that are beneficial to life. Seventeen songs are composed in Porunmozhi Kanji in Puranaanuru. Considering these songs as basic data, this article highlights the values of life that they express. Basic values such as not doing non-beneficial things, helping, compassion for life, effort, friendship, charity, diligence, the duty of kings, universal love and respect for others are featured in these songs. These values, which are included in Puranaanuru, provide a fair and impartial life for the human race. These are long-lasting. These are common to all people, irrespective of country, race, and language. Such values are described in this article with appropriate evidence of the style embodied in the porunmozhi kanji songs. These values have been indicated for approval with the comments from Thirukkural. This article highlights the persuasion of these songs about the social duties that the king and the citizens have to perform.

Keywords: Porunmozhi Kanji, Puranaanuru, Sangam Biology, Biological Virtues

முன்னுரை

புறநானூறு என்னும் தொகைநூல் நானூறு பாடல்களைக் கொண்ட புறத்திணை சார்ந்த ஒரு சங்கத் தமிழ் நூலாகும். இந்நூலில் அடங்கியுள்ள பாடல்கள் பல்வேறு புலவர்களால் பல்வேறு காலங்களில் பாடப்பட்டவை. அகவற்பா வகையைச் சேர்ந்த இப்பாடல்கள், 150க்கும் மேற்பட்ட புலவர்களால் எழுதப்பட்டவை. புறநானூற்றுப் பாடல்கள் சங்ககால அரசர்களைப் பற்றியும் மக்களின் சமூக வாழ்க்கை பற்றியும் எடுத்துரைக்கின்றன. புறநானூற்றில் பொருண்மொழிக் காஞ்சி என்னும் துறையில் அமைந்த பாடல்களில் காணலாகும் வாழ்வியல் விழுமியங்களை எடுத்துக் கூறுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

விழுமியம் என்பதற்கு நுண்மையான பொருள், விழுமம், மேன்மையான பொருள், சிறப்பு, சீர்மை, நன்மை, தூய்மை முதலிய பொருள்களைக் கழகத் தமிழகராதி சுட்டுகிறது. பொருண்மொழிக்

காஞ்சியை வாகைத்திணையின் துறையாகத் தொல்காப்பியமும் இதனைப் பொதுவியல் படலத்தின் கூறாக வரும் காஞ்சித்திணைக்குரிய துறையாகப் புறப்பொருள் வெண்பாமாலையும் காட்டுகின்றன (Shanmugam Pillai, 2004).

அல்லது செய்தல் ஒம்புமின்

ஈராயிரம் ஆண்டு பழமை கொண்ட இலக்கியமான புறநானூற்றில் மனித இனத்திற்கு என்றென்றைக்கும் தேவையான ஒரு உன்னத வாழ்வியல் விழுமிய அறிவுரையை நரிவெருஉத்தலையார் பாடியுள்ளார்.

“நல்லது செய்தல் ஆற்றீர் ஆயினும்,

அல்லது செய்தல் ஒம்புமின்”

பிறருக்குத் தங்களால் இயன்ற உதவிகளைச் செய்தல் வேண்டும். அவ்வாறு செய்ய இயலவில்லையா? நன்மை செய்யாவிடினும் பரவாயில்லை நல்லது அல்லாததைச் செய்யாதீர்கள் என்று கூறுகிறார் (Puliyur Kesigan, 2009). இக்கருத்தினையே இன்றும் எளிய மக்கள் கூட தங்களின் அன்றாட வாழ்வில் சொல்லடைவாக உதவி செய்யவில்லையா? பரவாயில்லை. உபத்திரவம் செய்யாதே! என்று பயன்படுத்துவதைக் காணலாம். இதனையே அனைத்துச் சமய அறங்களும் பிறருக்குத் தீயதை எண்ணக் கூடாது என்று வலியுறுத்துவதைக் காணலாம்.

அரசனின் கடமை

உடல் இயங்குவதற்கு உயிர் எவ்வளவு இன்றியமையாததோ? அதுபோல இந்த உலகம் இயங்குவதற்கு அரசன் என்பவன் மிகவும் இன்றியமையாதவனாகக் கொள்ளப்படுகிறான். அவன் தன் மக்களின் துயர் துடைக்கும் நண்பனாகச் செயல்படவேண்டும். மக்களின் இன்றியமையாதத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தல் வேண்டும் என்று மன்னனின் கடமைகளை இப்பாடலில் மோசிகீரனார் வலியுறுத்துகிறார்.

நெல்லும் உயிர் அன்றே நீரும் உயிர் அன்றே

மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை உலகம்

அதனால், யான்உயிர் என்பது அறிகை

வேன்மிகு தானை வேந்தற்குக் கடனே.

(Puliyur Kesigan, 2009)

ஒருநாட்டில் எல்லா வளங்களும் நிறைந்திருந்தாலும், சிறப்பாக ஆட்சி புரியும் மன்னன் இல்லாவிட்டால், அந்த வளங்களால் பயனொன்றுமில்லை என்ற கருத்தைத் திருவள்ளுவர்,

“ஆங்கமைவு எய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே வேந்தமைவு இல்லாத நாடு.” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். மோசிகீரனாரின் கருத்தும் திருவள்ளுவர் கருத்தும் ஒப்பு நோக்கத்தக்கவை.

உலகியல் உண்மை

உலகில் இன்றியமையாதவன் மனிதன். உலகம் மனிதனின் சொத்து. மனிதர்கள் ஒருவருக்கொருவர் உதவி புரிந்து வாழ்தல் வாழ்க்கை நெறி. இவ்வுணர்வே மனிதநேயம். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இந்த உலகியல் உண்மை சங்க இலக்கியத்தில் ஒங்கி ஒலிப்பதைக் காண்கிறோம்.

“யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்

தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா

பெரியோரை வியத்தலும் இலமே

சிறியோரை இகழ்தல் அதனினும் இலமே".

(Puliyur Kesigan, 2009)

உலகில் எதுவாயினும் அது வாழ்த்தக்க ஊர். எல்லா மக்களும் உறவினர். ஒருவனுக்கு நேரும் தீங்கோ, நன்மையோ பிறர் தந்து வந்தது அன்று. ஒருவன் வருந்துவதும், வருத்தம் நீங்கித் தணிவதும் அப்படிப்பட்டதுதான். ஒருவன் சாவதும் புதிது அன்று. எனவே கிடைத்திருக்கும் வாழ்க்கையை இனிது என்று மகிழ்மாட்டேன். வெறுப்பில் 'வாழ்க்கை துன்ப-மயம்' என்றும் கூறமாட்டேன். வானம் மின்னி மழை பொழிந்து கல்லை உருட்டிக்கொண்டு இரைச்சலுடன் பாயும் வெள்ளத்தில் மிதந்தோடும் தெப்பம் போல நம் உயிர் மிதந்து ஓடும். இந்த உண்மையைத் திறம்பெற்றவர் வாழ்க்கையில் கண்டு தெரிந்துகொண்டேன். அதனால் சிறப்புற்று விளங்கும் பெரியோரைக் கண்டு வியக்கமாட்டேன். (ஒருவேளை பெரியோரைக் கண்டு வியந்தாலும்) சிறியோரை இகழவே மாட்டேன் என்ற உலகியல் உண்மை பறைசாற்றப்பட்டது. இன்று நம் சமுதாயத்தில் இப்படிப்பட்ட மனிதர்களை அரிதாகவே காணமுடிகிறது.

ஆடவர் உலகம்

ஆடவர் நல்லவராய் இருந்தால் அவ்விடம் நாடாக இருந்தாலும், காடாக இருந்தாலும், தாழ்ந்த நிலமாக இருந்தாலும், மேடான நிலமாக இருந்தாலும், எவ்விடத்தில் ஆடவர் நல்லவராய் விளங்குகின்றனரோ, அவ்விடத்தில் மேன்மை பெறும் என்ற பேருண்மையை மதுரை கணக்காயர் மகனார் நக்கீரனார் என்னும் புலவர் புறநானூற்றுப் பாடல் வாயிலாக எடுத்துரைக்கிறார். இதனால்தான், 'நிலைத்த உண்மைகளை கூறுவனவனவும் அன்றைய சமுதாயத்தைக் கண்ணாடி போல் காட்டுவனவுமாகிய பாடல்களைக் கொண்ட புறநானூறு தமிழர்களுக்குக் கிடைத்த பெருங்கருவூலம்' எனச் சிறப்பிக்கப்படுகிறது. (Thamizhannal, 2003)

"நாடா கொன்றோ காடா கொன்றோ

அவலா கொன்றோ மிசையா கொன்றோ

எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர்

அவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே"

(Puliyur Kesigan, 2009)

சமுதாய சூழ்நிலையில் ஆண்களின் உலகம் என்பது என்னதான் சுதந்திரமான நிலையிலிருந்தாலும், அவரவர் இடத்தில் அவரவர் உண்மையாகவும் நேர்மையாகவும் இருப்பது அனைவருக்கும் நன்மை பயக்கும் என்பது இங்கு நோக்கத்தக்கது.

இல்வாழ்க்கையில் துன்பம்

இன்றைய சூழ்நிலையில் மனித வாழ்க்கை என்பது பல்வேறுபட்ட சிக்கல்களால் சூழப்பட்டு இருந்தாலும், மனிதனுக்கு ஒரு பிடிப்பை தருவது இல்வாழ்க்கை என்பதுதான். அதிலும் பல துன்பங்கள் நேரலாம். ஆயினும் அவன் தனிமனித வாழ்க்கை தர்மம் என்ற நிலையிலிருந்து நிலை வழுவாமல் இருக்க வேண்டும் என்ற உண்மையைப் புறநானூற்றுப் பாடலொன்று கூறுகிறது.

"அதள்ளறிந் தன்ன நெடுவெண் களரின்

ஒருவன் ஆட்டும் புல்வாய் போல,

ஒடி உய்தலும் கூடும்மன்

ஒக்கல் வாழ்க்கை தட்கும்மா காலே"

இல்வாழ்க்கை பல துன்பங்கள் உடையது. துன்பங்களால் வாடுங் காலத்து, உள்ளம் இல்வாழ்க்கையிலிருந்து தப்பியோட விழைந்தாலும், மனைவி, மக்கள் போன்ற சுற்றத்தாரோடு கூடிய

இல்வாழ்க்கை அதற்குத் தடையாக இருப்பதாகவும் இச்சிறிய பாடலில் நயம்படக் கூறுகிறார் (Puliyur Kesigan, 2009). இன்றளவும் இந்த பேருண்மையே உலகை வழி நடத்துகிறது.

மனித நேயம்

மனித நேயம் தொடர்புடைய பலம் வாய்ந்த குணங்களாக அன்பு, கருணை, இரக்கம் மற்றும் சமூக நுண்ணறிவு இருக்கின்றன. சக மனிதர்களிடம் அன்பு காட்டுவதே மனித நேயம் ஆகும். இதில் உயிரிரக்கப் பண்பு என்பது மனித நேயத்தில் முக்கிய இடம் வகிக்கிறது. பிறருக்குத் துன்பம் அளிக்காமல் இருத்தல், இயலாதவர்களின் துன்பத்தைப் போக்குதல், இளகிய இதயமும், இரக்க சுபாவமும், உறுதியான செயல்பாடுகளும் கொண்டிருத்தல் மனித நேயம் என்பதைப் புறநானூற்றுப் பாடல் ஒன்று கூறுகிறது. சங்க இலக்கியங்களின் பண்பாட்டுச் சிறப்பினை ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்தும் தனிநாயகம் அடிகளார் புறநானூற்றில் காணலாகும் இத்தகைய மக்கள் நலக் கொள்கையை விரிவாக எடுத்துரைத்துள்ளார் (Thaninayagam, 1999).

“தமக்கென முயலா நோன்தாள்

பிறர்க்கென முயலுநர் உண்மை யானே”

(Puliyur Kesigan, 2009)

புகழ் வரும் என்றால் தம் உயிரையே வேண்டுமானாலும் கொடுப்பர் பழி வரும் என்றால் உலகம் முழுவதும் கிடைப்பதானாலும் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள் மனம் தளர மாட்டார்கள். இத்தகைய சிறப்புடையவர்களாகித் தமக்காக உழைக்காமல், பிறர்க்காக வலிய முயற்சியுடன் உழைப்பவர்கள் இருப்பதால்தான் இவ்வுலகம் இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது.

யார் ஆட்சி செய்தல் நலம்

அன்றாட வாழ்க்கையில் துன்புறும் மக்களின் குறைகளைக் கேட்டு அதற்குத் தீர்வு காண்பது சிறப்பான ஆட்சியாகும். மக்களின் பணத்தைக் கவராத மனதைக் கவர்ந்த ஆட்சி உலகிலுள்ள மக்கள் அனைவராலும் போற்றப்படும் இதனைக் கூறும் புறநானூற்றுப் பாடல் ஒன்று,

“மண்டுஅமர்ப் பரிக்கும் மதனுடை நோன்தாள்

முரசுகெழு வேந்தர் அரசுகெழு திருவே”

(Puliyur Kesigan, 2009)

தகுதியற்றவன் ஆட்சிக்கு வந்து மக்களிடம் அதிகமாக வரி கேட்டு அவர்களைத் துன்புறுத்தி ஆட்சி செய்வது அரசனுக்கு மட்டுமல்லாமல் குடிமக்களுக்கும் பெருஞ்சுமையாக இருக்கும். ஆனால், தகுதி உடையவன் ஆட்சிக்கு வந்தால், அவ்வாட்சி அவனுக்கும் அவன் குடிமக்களுக்கும் சுமை இல்லாததாக இருக்கும் என்பது இப்பாடலின் கருத்து. ‘இனக்குழுச் சமூகத்தின் உயர்வகையான விழுமியங்களை, அற உணர்வு முதலியவற்றைத் தமக்குள் தக்க வைத்துக்கொள்ள போராடினர் தமிழ்ச் சான்றோர்கள்’ என்பதை இதன் வழி அறியமுடிகிறது (Gnani, 2010).

அரசன் அதிகமாக வரி கேட்டு மக்களைத் துன்புறுத்துவது வேலொடு வந்து ஒருவன் கொள்ளை அடிப்பது போன்றதாகும் என்று திருவள்ளுவர் கூறுவது⁸ இங்கு ஒப்பு நோக்கத் தக்கது.

நட்பு

மனிதநேயம் மலர தேவையான உயர் பண்புகளில் ஒன்று நட்பு என்பதாகும். நிபந்தனையற்ற முறையில் மனம்திறந்து ஒருவர் தன்னை மற்றவரிடம் வெளிப்படுத்த நட்பு தேவை. தன்னைக் குறித்து தனக்குத் தெரியாத பல செயல்கள் நட்பால் வெளிப்படுகிறது. நட்பினால் மனிதனின் ஆளுமை வளர்கிறது.

நெற் கதிர்களைக் தன் வளையில் பதுக்கும் எலி போன்றோர் நட்பு வேண்டாம். புலி போன்ற துணியும், நெஞ்சுரமும் கொண்ட மானமுள்ளவர் நட்பு வேண்டும் என நட்பைப் பற்றிப் புறநானூற்றுப் பாடல் கூறுகிறது.

“உள்ளதம்

வளன்வலி உறுக்கும் உளம் இலாளரோடு

இயைந்த கேண்மை இல்லா கியரோ” (Puliyur Kesigan, 2009)

மனிதனின் தனிமையை அகற்றவும் சோர்விலிருந்து வெளிவரவும் புதியன படைக்கும் ஆற்றலைத் தருவது நட்பு. நட்பு பற்றிப் பேசும் திருவள்ளுவர் கலந்து பழகுதல் தேவை இல்லை, மன உணர்ச்சி ஒன்றே போதும் என்கிறார் (Puliyur Kesigan, 2022).

செல்வத்துப் பயனே ஈதல்!

ஈதல் என்பது கொடுக்கும் பண்பு. இப்பண்பு மன்னுயிர்களிடம் இருந்தால் வறுமைக்கோடு என்ற அளவிட்டுக்குத் தேவை இருக்காது. இருப்பவர்கள் வறியவருக்குக் கொடுப்பதால் அவர் அடையும் மகிழ்ச்சியைப் பார்த்து அருளுடையார் அடையும் இன்பத்தை, பிறர்க்கு ஈயாது தனக்கெனச் செல்வத்தைச் சேர்த்து வைக்கும் அருள் இல்லாதவர்கள் அடைய மாட்டார்கள் என்பதனை

“ஈத்துவக்கும் இன்பம் அறியார்கொல் தாழுடைமை

வைத்திழக்கும் வன்க ணவர்” என்பார் வள்ளுவர் (Puliyur Kesigan, 2022).

இதனையே புறப் பாடலும் வற்புறுத்துகிறது.

“உண்பது நாழி உடுப்பவை இரண்டே

பிறவும் எல்லாம் ஓரொக் குமே

அதனால், செல்வத்துப் பயனே ஈதல்

துய்ப்பேம் எனினே, தப்புந் பலவே”

தெளிந்த கடலால் சூழப்பட்ட இவ்வுலகம் மற்றவர்களுக்கும் பொதுவானது என்று எண்ணாமல், தானே ஆட்சி செய்யும் ஒருவர்க்கும், பகலும் இரவு தூங்காமல், விரைந்து ஓடும் விலங்குகளை வேட்டையாடுபவனுக்கும் உணவு ஒருபடி அளவுதான் அவர்கள் உடுப்பது இரண்டு ஆடைகள் தான். அதுபோல், மற்ற தேவைகளிலும் இருவரும் ஒப்பானவரே ஆவர். ஆகவே, எவ்வளவு செல்வம் இருந்தாலும் ஓரளவுக்கு மட்டுமே அதை அனுபவிக்க முடியும். அதனால், செல்வத்தினால் ஒருவன் பெறக்கூடிய பயன் அதைப் பிறர்க்கு அளித்தலேயாகும். அவ்வாறு பிறர்க்கு அளிக்காமல் தானே அனுபவிக்கலாம் என்று ஒருவன் எண்ணினால் அவன் செல்வத்தினால் வரும் பயன்கள் பலவற்றையும் இழந்தவனாவான் என்று இப்பாடல் குறிப்பிடுகிறது (Puliyur Kesigan, 2009).

நல்வினையே செய்வோம்!

இவ்வுலகில் வாழும்பொழுது, மனிதன் செய்யும் செயல்களில் சில நற்செயல்களாகவும் சில தீய செயல்களாகவும் அமைகின்றன. வாழ்நாளில் செய்த நற்செயல்களுக்கேற்ப, இறந்த பிறகு விண்ணுலகத்தில் மனிதன் இன்பத்தை நுகர்வான் என்பது மதவாதிகளின் நம்பிக்கை. மற்றும், விண்ணுலகத்தில் உள்ளவர்கள் இன்பம் நுகர்வதைத் தவிர வேறு எந்தத் தொழிலையும் செய்யாததால், விண்ணுலகத்தைத் “தொய்யா உலகம்” என்று இப்பாடலில் கோப்பெருஞ்சோழன் குறிப்பிடுகிறான்.

“யானை வேட்டுவன் யானையும் பெறுமே

குறும்புழ் வேட்டுவன் வறுங் கையும் வருமே

அதனால், உயர்ந்த வேட்டத்து உயர்ந்திசினோர்க்கு,
செய்வினை மருங்கின் எய்தல் உண்டு”

விண்ணுலகில் இன்பம் நுகர்ந்த பிறகு, மண்ணுலகில் மீண்டும் பிறக்கும் நிலை உண்டு என்பது சில மதங்களின் அடிப்படை நம்பிக்கை. அவரவர்களின் நல்வினை தீவினைகளுக்கேற்ப மனிதர்கள் மீண்டும் மீண்டும் பிறக்கிறார்கள். நல்வினையும் தீவினையும் அற்ற நிலையில் பிறவாமை என்ற நிலையை அடையலாம். பிறவாமை என்ற நிலையை அடைந்தவர்கள் வீடுபேறு அடைந்ததாகக் கருதப்படுகிறார்கள். வீடுபேறு என்பதை “வானோர்க்கு உயர்ந்த உலகம்” என்று வள்ளுவர் குறிப்பிடுவார் (Puliyur Kesigan, 2009).

முடிவுரை

புறநானூற்றுப் பொருண்மொழிக் காஞ்சித் துறையில் 17 பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இப்பாடல்கள் தமிழரின் உயரிய சிந்தனையுடன் கூடிய வாழ்வியல் விழுமியங்களை எடுத்துரைக்கின்றன. நிலம் எவ்வாறாயினும் நல்ல ஆண்மக்கள் நிலத்தில் இருந்தால் அந்த நிலம் பண்படும். அறிவுரை வழங்கி அரசாட்சியைச் செம்மைப்படுத்துதல், ஆண்களின் கடமை, மக்களின் தேவை அறிவது அரசனின் கடமை, தீமை செய்யாமல் இருப்பது நல்ல செயலுக்கு சமம் அதுவே மனித நேயம். யார் ஆட்சி செய்தல் நலம், உறுதியான நட்பு கொள்ளுதல், கல்வியில் ஒருவன் உயர்வடைவான் ஆயின் மேலோரால் மதிக்கப்படுவான், செல்வத்தின் பயனே ஈதல், நல்வினையே செய்வோம் போன்ற வாழ்வியல் விழுமியங்களைப் பொருண்மொழிக்காஞ்சித் துறையில் அமைந்த புறநானூற்றுப் பாடல்கள் வற்புறுத்துவதை அறியமுடிகிறது.

References

- Gnani, (2010) Sevviyal Nokkil Sanga Ilakkiyam, Kavya Pathippagam, Chennai, India.
Parimelalhagar, (2002) Thirukurral, Saradha Pathippagam, Chennai, India.
Puliyur Kesigan, (2009) Puraporul Venbamalai, Saradha Pathippagam, Chennai, India.
Shanmugam Pillai, M., (2014) Tholkappiyam Purathinaiyiyal, Mulai Nilaiyam, Chennai, India.
Thamizhannal, (2003) Puthiya Nokkil Tamil Illakkiya Varalaaru, Meenakshi Puthaka Nilayam, Chennai, India.
Thaninayagam, (1999) Thaninayagam Adigalarin Sorpolivugal, International Institute of Tamil Studies, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License